

Conseilspræsidenten: De Følelser, som af den ærede Ordfører for Udvalget paa en saa smuk Maade nu ere blevne udtalte, ere, som det vil være Thingets Medlemmer bekendt, fuldeligt blevne deelte af Regjeringen, og det er kun ved at overvinde Følelsen og ene henholde sig til Forstanden, at man har kunnet beslutte sig til, at undertegne denne Convention, hvortil Rigsdagen nu er opfordret til at meddele sit Samtykke. Dog kan jeg ikke undlade ogsaa fra dette Sted, ligesom jeg tidligere har gjort paa et andet Sted, at udtale, at den kongelig danske Regjering med levende Anerkjendelse maa fremhæve den Lokalitet og den Hensynsfuldhed, hvormed den amerikanske Regjering under Behandlingen af hele denne Sag er optraadt ligeoverfor den kongelig danske Regjering.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen. — Sagens Overgang til anden og sidste Behandling fattes under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 53 Stemmer.

Formanden: Jeg skal gjøre opmærksom paa, at jeg vil ansee det rigtigt at foreslaae Thinget extraordinært at tage denne Sag til anden Behandling imorgen, hvortil Thingets Samtykke udfordres, og som Følge deraf skal jeg anmode om, at Endringsforslag, der maatte ønskes stillede, indgives i Bureauet inden i Aften Kl. 7.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Fortættelse af anden Behandling af Udkast til Lov om Kjøbstadcommunernes Styrkelse m. v.

Formanden: Det vil erindres, at Sagens 2den Behandling blev afbrudt under Forhandlingen af §§ 8—13 inclusive; det er saaledes disse Paragrapher med de dertil stillede Endrings- og Underendringsforslag, der ere under Forhandling.

Rehmann: Der er kun eet Punkt i denne Sag, hvorefter jeg anseer det for vigtigt at ytre et

Par Ord, og det er det Endringsforslag, der af det ærede Mindretal i Udvalget er stillet med Hensyn til Tilvebringelsen af Borgmestrene. Jeg troer, at baade den Maade, hvorpaa mit Navn er blevet bragt i Forbindelse med dette Spørgsmaal, og mine Ytringer derom under nærværende Lovforslags første Behandling, gjøre dette til en Pligt for mig. Jeg skal da i al Korthed sige, at jeg paa denne Sags nærværende Stadium og efter alle de stedfundne Forhandlinger nærmest har betragtet det nævnte Spørgsmaal som en Sag mellem det ærede Mindretal og den ærede Indenrigsminister; jeg skulde seile meget, om ikke den samme Følelse ogsaa har været tilstede hos de øvrige Medlemmer af Udvalgets Fleertal, siden dette Punkt ikke i dets Enkeltheder er blevet gjort til Gjenstand for egentlig Drøftelse i Udvalget, ligesom der heller ikke af Udvalgets Fleertal er blevet stillet Underendringsforslag til Mindretallets Forslag, hvilket ufeilbarligt vilde have været Tilfældet, dersom Udvalgets Fleertal ikke af en aldeles principiel Grund havde holdt sig tilbage fra at slutte sig til Mindretallet i dette Punkt. Jeg tør derfor ogsaa haabe, at den ærede Ordfører vil være enig med mig, naar jeg ytrer, at, hvad han angaaende dette Punkt udsærligen udtalte under Forhandlingerne forleden Dag, udtalte han mere som Medlem end som Ordfører for Udvalget. Jeg kan for mit Vedkommende være enig i meget af det, som et andet æret Medlem, nemlig den 3die Landstingsmand for 3die Kred (Tobiesen) derimod har anført, uden derved at komme i mindste Modsigelse med Udvalgets hele Stilling. Naar jeg før tillod mig at udtale, at jeg nærmest maatte betragte det her særligt omhandlede Spørgsmaal som en Sag mellem Mindretallet og Indenrigsministeren, da var det nemlig, fordi det i og for sig er mig aldeles indlysende, at Mindretallets Forslag indeholder en saa indgribende Systemforandring ligeoverfor det forelagte Lovudkast, at jeg ikke engang kunde ansee det for ønskeligt, at nogen Indenrigsminister skulde lade sig det paatvinge af Rigsdagen under Behandlingen af et Lovudkast, der er affattet under en ganske anden Forudsætning. Det er nemlig min faste Overbeviis-